

Fald vilde man som allerede sagt have taget under Overvejelse, hvorledes man skulde stille sig. Der er ogsaa under 14de Februar fra Indenrigsministeriet kommet et Svar, som gaar ud paa, at det har vist sig, at det ikke er den paagældendes Hensigt at tilbagebetale den ham af Vejle Fattigvæsen ydede Hjælp. Det fremgaar af Aktstykkerne, at Manden har været i Stand til at tilbagebetale Beløbet, og at han endogsaa har givet sin Hustru det Mandat at rejse til det paagældende Sted og betale Pengene, men at hun efter Raad og Vejledning fra andre har fundet det rigtigt at beholde de 80 Kr., saaledes at Manden altsaa selv har ønsket vedblivende at staa i det Forhold til Fattigvæsenet, hvori han nu en Gang er kommen. Under disse Forhold har der ikke i Udvalget været nogen som helst Tvivl om, at man ikke vilde meddele ham Indfødsret, idet han jo herved har tilkendegivet tilstrækkelig tydelig, at han ikke sætter særlig Pris paa at erholde Indfødsret. Med denne Motivering, som jeg anser for tilstrækkelig, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme for Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg kan ganske tiltræde det af Udvalget stillede Ændringsforslag i Henhold til den ærede Ordførers Motivering og skal derfor ogsaa for mit Vedkommende anbefale at vedtage Ændringsforslaget.

Det af *Udvalget* stillede Ændringsforslag (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse under Forhandling.

Høst: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at fremsætte. Jeg finder nemlig, at der kunde have været Anledning til at tage under Overvejelse, om der egentlig er nogen Grund til under de nuværende Forhold at give saa mange Personer, der ere fødte i Tyskland, dansk Indfødsret. Medens jo danske Undersaatter udvises efter en overordentlig stor Maalestok, uden at man egentlig kan sige, at de forbyrde sig mod de Love, som gælde i det Land, hvori de leve, saa forlanges det nu, at ikke saa ganske faa Personer, der ere fødte i Tyskland, endogsaa skulle have Begunstigelser i Form af dansk Indfødsret, hvorved de

altsaa opnaa Borgerret, Valgret, Adgang til Alderdomsforsørgelse og sligt. Jeg synes, at der er Grund til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Ganske vist ved jeg nok, at man kan sige, at disse Personer, som søge om dansk Indfødsret, ere ganske uskyldige i det Forhold, der finder Sted i Sønderjylland. Det skal jeg villig indrømme, men man kan vel sige det samme om de danske Undersaatter, der blive udviste; saa vidt man kan se, have de slet ikke gjort sig skyldige i noget Brud paa Loven, men de blive jo udviste aldeles administrativt og særlig for at straffe eller forulempe de Personer, hos hvem de have taget Tjeneste. Og det er jo meget haardere at miste sit Erhverv, sit Hjem, end det er ikke at opnaa en Rettighed, som man ikke ubetinget vil kunne opnaa uden Begunstigelse. Selvfølgelig vil jeg, skønt jeg ikke vil stemme for Loven, ikke stemme imod den, fordi det vilde gaa ud over mange andre Personer, om Lovforslaget skulde blive forkastet. Jeg har kun villig fremsætte disse Bemærkninger for at henstille, om der ikke maatte være nogen Grund til ad Aare at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, saaledes at der skulde være specielle Grunde for at give disse tyskefødte Personer Indfødsret.

Ordføreren (Holch): Dette Spørgsmaal har ganske vist ikke været overvejet i Udvalget. Man har fulgt ganske det samme Princip som tidligere, og jeg kan altsaa kun paa Udvalgets Vegne svare dette, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse fra det Synspunkt, som det ærede Medlem har gjort gældende. Personlig maa jeg udtale som min Opfattelse, at det hverken vilde være hensigtsmæssigt eller rigtigt, om man ad denne Vej vilde forsøge nogen som helst Gengældelse overfor den store Uret, der for øvrigt tilføjes os. Dertil kommer, at de Tyskere, som leve her i Landet, saa vidt jeg ved, stille sig lige saa misbilligende til denne Aktion i Nordslævig som vi Danske. Jeg vilde fraraade, at man, selv et andet Aar, kom til at gaa den Vej, det ærede Medlem anbefaler.

S. Jensen: Jeg tilraader ærede Medlemmer at slutte sig til hvad den ærede Ordfører her udtalte. Der er et gammelt Ord, der siger: „Det er bedre at lide Uret end at gøre Uret“, og i alt Fald er det, naar man lider Uret, ikke kønt, og jeg tror heller ikke klogt eller rigtigt, som